

LBRIS | We know
MONICA ROHAN books

SPOVESTI DE IARNĂ

cu ilustrații de Irina Dobrescu

E I K O N

București, 2019

5 POVEȘTI DE IARNĂ

1. POVESTE DE IARNĂ
2. SPIRIDUȘUL BRADULUI
3. SĂ PLUTIM
4. LEOPARDUL DE FUM
5. ÎMPĂRĂȚIA DE VIS

M-am culcat cu urechea în palmă. Tot mai cristalin sunau vasele din bucătărie. Mama trebuia cu ele și parcă murmură un cântec ușor ca o sanie. Vântul se potolise. Frigul, cu dălți ascuțite, tăia flori de gheață. Fereastra era albicioasă și strălucea. Așteptam ninsoarea.

— Dacă te învelești, stai cu ochii închiși și taci, va începe să ningă.

Așa mi-a spus mama. Că aceasta este o seară în care, dacă voi fi foarte cuminte, o să pornească ninsoarea. Dar eu, când stau seara în pat, cu ochii închiși, adorm și nu mai văd cum e când începe să ningă prima dată. Nu am văzut nici anul trecut. Sigur că o fi altfel decât ninsoarea de la săniuș, decât celelalte ninsori din iarnă.

Dintr-odată, cade o gutuie de pe dulap și se rostogolește până lângă pătuțul meu. Când cade, fâșâie și rămân scame pufoase pe podele. Pe urmă gutuia pocnește ca atunci când tata rupe mărul în două și mie îmi dă jumătatea care e mai mare decât jumătate și mama râde de parcă ar cânta. Din gutuie sare un pui mic de pasăre și foarte alb. Și miroase a față de pernă scrobită și stropită și călcată de mama. Puiul râde și zboară dezordonat ca un bondar. Pe urmă nu mai râde, zboară în cerc deasupra mea, iar eu parcă văd prin el sau nu îl văd deloc câteodată. Pe urmă se așază pe marginea cunii cu lapte și mă lasă să pun mâna pe el.

Puiul din gutuie are puf moale și tremurător.

— Vrei să vezi o minune?

Mă scol și mă duc după el, lângă fereastră. Podeaua e rece și eu calc cu tălpile goale. Pe fereastră nu mai sunt florile alburii. Fereastra e curată și limpede. Parcă un zumzet se aude dinspre cer. Cerul e foarte albastru. E pistruiat cu albastru și coboară dansând și scânteind. Puiul de pasăre mi s-a pus în palmă și îi tremură un pic piciorușele ca de sârmă, reci și foarte subțiri. Pe urmă cerului îi cad pistruii, sunt tot mai mulți, fulgi albaștri, apoși.

Ninge!

